

Københavns kommune
Socialforvaltningen
Mål- og rammekontoret for voksne
Att. Stella Dyrberg/Johanne Munkesø Storm

København den 04.09.2013

Høring vedrørende Socialforvaltningens strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere 2014-2017.

Børnerådet kvitterer for henvendelsen angående muligheden for at afgive høringssvar på Københavns kommunes udarbejdede strategi og er taknemmelig for at blive betænkt i den henseende.

Børnerådet besvarer årligt mange ministerielle høringssvar, da rådet har høringsret i den forbindelse. Der kan desværre ikke afses ressourcer til at besvare eventuelle kommunale høringer, da det ville blive alt for omfattende at svare på høringer fra landets 98 kommuner. Børnerådet fremsender derfor ikke et høringssvar på det tilsendte materiale.

Med venlig hilsen

Søren Gade Hansen
Chefkonsulent

Anna Marie Carstens
Juridisk konsulent

Johanne Munkesø Storm

Fra: Stella Dyrberg
Sendt: 16. september 2013 14:16
Til: Johanne Munkesø Storm
Emne: VS: Center for Voldstamte

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

AppServerName: KKEDOC4
ArchiveStatusCode: 3
DocumentID: 2013-0182606-13
DocumentIsArchived: -1

Fik du denne?

Fra: Hanne Kirstein [<mailto:hanne.kirstein@regionh.dk>]
Sendt: 16. september 2013 08:57
Til: Stella Dyrberg
Emne: SV: Center for Voldstamte

Hej Stella

Det er bare rigtig fint.
Hilsen
Hanne

Fra: Stella Dyrberg [MT09@sof.kk.dk]
Sendt: 13. september 2013 11:04
Til: Hanne Kirstein
Emne: SV: Center for Voldstamte

Hej Hanne

Som også nævnt er vi meget interesseret i at mødes.

Jeg er ved at undersøge hvem, der skal med til mødet med dig, og så vil jeg kontakte dig mhp en mødedato.

Stella

Fra: Hanne Kirstein [<mailto:hanne.kirstein@regionh.dk>]
Sendt: 12. september 2013 13:03
Til: Stella Dyrberg
Emne: Center for Voldstamte

Hej Stella

Som aftalt på tlf, får du her mine oplysninger og lige et par sætninger om Center for Voldstamte.

Center for Voldstamte er en enhed under Social Medicinsk Enhed / Arbejds-/Miljømedicinsk Afdeling.

Vi er et tilbud til borgere der udsættes for fysisk/psykisk vold i parforhold. Målgruppen er tænkt til borgere, der ikke ønsker at benytte krisecentre og vi er dermed et supplerende tilbud, til hvad der ellers er af krisecentre og rådgivninger.

Det særlige ved Centrets tilbud er, at vi kan lave udredning i mere traditionel forstand, både socialt, fysisk og psykisk. Det er desuden planen, at centret skal lave formidling til de forskellige offentlige faggrupper der kunne møde en voldsrant borger, herunder sagsbehandlere og sundhedsplejesker.

Jeg vil meget gerne mødes med dig og andre relevante samarbejdspartnere for at fortælle mere om centret, høre om hvad der er af konkrete planer ift København Kommunes Strategi for voldsramte kvinder. Vi har jo forskellige sammenfald ift målgruppen og jeg håber, vi kan indgå i et samarbejde.

Jeg glæder mig til at møde dig.

Venlig hilsen

Hanne Kirstein

Socialrådgiver
Center for Voldsramte
Bispebjerg Hospital
Opgang 33
Tlf 35315276
hanne.kirstein@regionh.dk

Johanne Munkesø Storm

Fra: Johanne Munkesø Storm
Sendt: 23. september 2013 14:21
Til: Johanne Munkesø Storm
Emne: VS: Strategi for voldsramte kvinder.

AppServerName: KKEDOC4

Fra: Dorte Rievers Bindslev [<mailto:dorbi@lige.dk>]

Sendt: 10. september 2013 11:52

Til: Stella Dyrberg

Cc: Kira Appel

Emne: Strategi for voldsramte kvinder.

Kære Stella Dyrberg

Tak for invitationen til at komme med bemærkninger til Københavns Kommunes strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere.

Omend strategien – set fra Ministeriet for Ligestilling og Kirke's perspektiv – mangler et "ligestillet" fokus på voldsramte mænd og heller ikke nævner unge, der er udsat for kærestevold og såkaldt gensidig vold, finder ministeriet, at Socialforvaltningen har udarbejdet et fantastisk flot instrument.

Det er så rosværdigt, at kommunen har ønsket en samlet strategi på området, og vi er ikke i tvivl om, at strategien vil medvirke til en øget service og et godt kvalitetsløft i ydelserne til voldsramte borgere.

På "nationalt" plan arbejdes der i øjeblikket på at forberede en ny handlingsplan mod vold i familien og i nære relationer. Foreløbig er der afsat en reserve på finanslovsforslaget, som vil skulle forhandles som led i finanslovsprocessen.

Efter Folketingets vedtagelse af Finansloven for 2014 vil der blive taget endelig stilling til det konkrete indhold i den nye handlingsplan.

Når vi når dertil, vil vi meget gerne mødes med Københavns Kommunes socialforvaltning til en drøftelse af mulighederne for et samarbejde om nogle af aktiviteter, som er nævnt i Socialforvaltningens nye strategi. Der er også nogle af forvaltningens konkrete initiativer (bl.a. åben, anonym rådgivning), som vi har erfaringer med, som vi meget gerne vil dele.

Med venlig hilsen/Kind regards

Dorte Rievers Bindslev

Konsulent / Senior Adviser

Ministeriet for Ligestilling og Kirke /
Ministry of Gender Equality and Ecclesiastical Affairs
Frederiksholms Kanal 21 / 1220 København K / www.lige.dk
T: 2268 8563 / D: 2268 8567 / Mail: dorbi@lige.dk

Københavns Kommune
Socialforvaltning

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE 32698668
HAL@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

J. NR. 540.10/ 29672

13. SEPTEMBER 2013

HØRING AF SOCIALFORVALTNINGENS STRATEGI FOR VOLDSRAMTE KVINDER OG KRISERAMTE BORGERE 2014-2017

Voldsobservatoriet har ved e-mail af 23. august 2013 gjort Institut for Menneskerettigheder opmærksom på høringen vedr. socialforvaltningens strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere 2014-2017.

Instituttet finder det positivt at en strategi for socialforvaltningens videre arbejde med området udarbejdes.

I forhold til socialforvaltningens rolle i anvendelsen af lov om tilhold, bortvisning og opholdsforbud bemærker Instituttet, at en evaluering af loven fra 2009 viser, at kendskabet til bortvisningsloven blandt socialforvaltningernes medarbejdere vurderes som mangelfuld. Loven giver mulighed for at styrke indsatsen for voldsramte kvinder og et større kendskab samt en øget anvendelse af loven kan være brugbart i forhold til at skabe større sikkerhed for ofre for vold i nære relationer.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at fremme af kendskabet til bortvisningsloven blandt socialforvaltningens medarbejdere indføres i strategien.

Derudover skal Institutet venligst anmode om at blive hørt, lignende fremtidige høringer.

Der henvises til Sags nr. 2013-0182606

Venlig hilsen

Hanin Al-zyadi

FULDMEGTIG

13. september 2013

Københavns Kommune
Socialforvaltningen
Mål- og Rammekontoret for Voksne
Bernstorffsgade 17, 4. sal
1592 København V

att. AC- fuldmægtig Stella Dyrberg

via e-mail: mt09@sof.kk.dk

Vedr. : Jeres sagsnr. 2013-0182606.

Høringssvar til brug for Socialforvaltningens udkast til den første strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere i Københavns Kommune 2014-2017.

Socialforvaltningen har i mail af 19. august 2013 anmodet bl.a. Danner om kommentarer til ovennævnte udkast til en strategi for området for voldsramte kvinder og kriseramte borgere – en strategi som direkte alene omhandler kommunens egne krisecentre men som indirekte har indflydelse på det fremtidige samarbejde mellem kommunen og eksterne samarbejdspartnere som fx Danners private krisecentre.

Det er med stor interesse, at vi i Danner har læst socialforvaltningens udkast og vi har hæftet os positivt ved, at kommunen fremadrettet vil arbejde med kvalitetssikring i højere grad end tilfældet er i dag – fx ved at styrke den faglige viden om vold og hvad der virker i indsatsen overfor kvinder og børn, som har levet med vold i familien og at kommunen i samme forbindelse ønsker at rette fokus på forebyggelse af vold igennem en tidlig opsøgende indsats samt ved at etablere et udbygget efterværn.

En udvikling vi i Danner bifalder – vold er ikke et socialt problem men vold avler sociale problemer!

Det er entydigt Danners erfaring, når vi taler om indsatsen overfor kvinder og børn som har levet med vold i familien, at en gennemført helhedsorienteret indsats betaler sig på den lange bane.

Danner oplever, at recidivrisikoen for voldsudsatte kvinder for på ny at ende i et forhold præget af vold falder i takt med omfanget og varigheden af den professionelle indsats. Det er essentielt, at voldsudsatte kvinder og børn mødes af fagfolk med særlig viden om og forståelse for dynamikker og konsekvenser af et liv med vold.

Danners erfaring er, at de bedste resultater opnås i de tilfælde, hvor der sker en tydelig opsøgende forebyggelse af vold, en dygtig og kompetent ambulant rådgivning og/eller indlogering og rådgivning på krisecentre hvis behovet herfor er til stede og at der efterfølgende er et kompetent efterværn til rådighed.

Danner finder det generelt ikke formålstjenesteligt med den sammenblanding af § 109 og § 110 målgrupperne, som sker på de københavnske krisecentre, da det er Danners erfaring, at der i arbejdet med kvinder og børn udsat for vold i familien er behov for en målrettet professionel indsats fra fagfolk, som har viden om vold og voldens mange facetterede konsekvenser. I øvrigt et specialiseret fokus som, set med Danners øjne, ligeledes er hensigtsmæssigt i forhold til § 110 målgruppen.

Danner synes i øvrigt at det er positivt, at det af strategiudkastet fremgår, at kommunen:

- ønsker at sætte større fokus på børn og unge som lever med vold i familien og vil målrette oplysningskampagner særligt til denne gruppe,
- vil overveje at fremsætte ønskeforslag til budget 2015 om, at fortsætte den 4 timers ordning med psykologhjælp for kvinder med ophold på krisecenter,
- ønsker at styrke den interne koordinationen af forvaltningens indsats overfor den enkelte voldsudsatte kvinde og hendes eventuelle børn,
- er opmærksom på det presserende store behov for flere boliger i kommunen – herunder billige udslusningsboliger.

Danner finder det dog bekymrende, at det af strategiudkastet fremgår, at kommunen vil:

- benytte budgetoverholdelse som et succesparameter for indsatsen på området herunder, at nulvækst på sigt er en eksplicit målfaktor,
- tænke i et overordnet "hjemtagings" mål ved at inddrage økonomiske hensyn i tilfælde af omvisitering. Danner er i særdeleshed bekymret for, om kommunen ved fremtidige tilfælde af omvisitering vil tillægge hensynet til budgetoverholdelse uforholdsmæssig stor vægt i forhold til hensynet til den enkelte kvindes behov, herunder fx i forhold til hendes sikkerhed og det eksisterende trusselsbillede,
- undersøge muligheden for at styrke den økonomiske styring med respekt for selvhenvendelsesprincippet, herunder muligheden for at indføre et loft for taksten på kommunens krisecentre,
- undersøge mulighederne for at ensrette retningslinjerne for opkrævning af opholdsbetalinger, så det ikke udgør et konkurrenceparameter krisecentrene imellem.

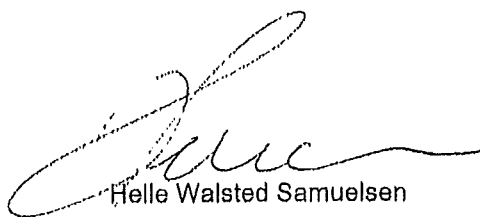
Danner vil her understrege, at det i medfør af servicelovens § 163, stk. 2 og stk. 3, jf. egenbetalingsbekendtgørelsen er en myndighedsopgave, som påhviler kvindens handlekommune, at fastsætte, afregne og inddrive egenbetaling direkte fra kvinden – en pligt som ikke lovligt uden hjemmel i lov eller ved aftale kan delegeres til private.

Danner har hæftet sig ved, at det på s. 29 i udkastet fremgår, at underretning til kommunens Børnefamiliecenter vedr. børn som tager ophold på kommunens krisecentre er underlagt et skøn. Det er Danners grundlæggende opfattelse, at der altid skal ske underretning af handlekommunens Børnefamiliecenter når et barn har levet i en familie med vold og at barnet således per se er voldsudsat.

Afslutningsvis er det Danners forhåbning, at Københavns Kommune både ift. til sit eget ønske om faglig opkvalificering og udvikling af nye forebyggelsesinitiativer vil trække på den viden og de indsatser som allerede pågår og virker - af Danners egne initiativer kan eksempelvis nævnes vores ambulante rådgivning med 3.000 rådgivninger årligt, vores alsidige efterværn som både omfatter ansatte og frivillige, projekt "viden til alle" og vores skoleprojekt m.v.

Danner stiller sig naturligvis hellere end gerne til rådighed for Københavns Kommunes arbejde med at virkeliggøre og udmønte sin endelige strategi således, at Københavns Kommune i samarbejde med relevante private aktører fremadrettet kan sikre udviklingen af en målrettet nødvendig indsats baseret på kvalitet, faglig viden og dygtighed i arbejdet med voldsudsatte kvinder, børn og mænd.

Med venlig hilsen

Helle Walsted Samuelson
Leder af Danners rådgivnings- og krisecenter

Susanne Phillipson
Direktør

12. september 2013

Høring vedrørende Socialforvaltningens strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere

Mødrehjælpen takker for muligheden for at afgive kommentarer til Socialforvaltningens strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere. Mødrehjælpen hilser det velkomment, at Københavns Kommune udarbejder en strategi på området og finder overordnet, at strategien er solid og velfunderet.

Mødrehjælpen bifalder strategiens fokus på en tidlig opsporing af børn i familier med vold, samt at strategien såvel har et mål om at styrke indsatsen i hjemmet som at intensivere og kvalificere indsatsen på krisecentrene. Mødrehjælpen finder dog, at strategien samlet set efterlader et indtryk af et stærkere fokus på krisecentrene end på at styrke indsatsen i hjemmet. 29.000 kvinder i Danmark udsættes hvert år for partner-vold mens kun 2000 kommer på krisecenter. Det er derfor Mødrehjælpens opfattelse, at der er behov for et massivt fokus på at støtte de voldsramte kvinder og børn, der ikke kommer på krisecenter. Strategiens fokus vil her eksempelvis kunne styrkes ved at etablere et målrettet samarbejde med de frivillige organisationer, der som Mødrehjælpen arbejder med voldsramte familier uden for krisecentre.

Mødrehjælpen har derudover en række kommentarer til delelementer i strategien.

Fokusområde 1: Tidlig indsats og styrket efterværn

I forhold til fokusområde 1 finder Mødrehjælpen det positivt, at socialforvaltningen ønsker at etablere en åben og anonym rådgivning om vold. Det kan dog anbefales, at man i denne sammenhæng samarbejder tæt med en række af de frivillige organisationer, der allerede har denne type tilbud, for at sikre en helhedsorienteret og sammenhængende indsats, herunder at bidrage til at fælles vidensbaseret udvikling og praksis (jf. tværgående fokusområde). Mødrehjælpen har såvel en anonym rådgivning som programmer til behandling af voldsramte kvinder og deres børn, herunder behandlingsprogrammet 'Ud af voldens skygge'. Heri indgår såvel kvinder, der ikke har boet på krisecentre, som kvinder der har boet på krisecentre.

En måde, hvorpå man kan sikre samarbejde og fælles videndeling kunne være ved at sende en åben og anonym rådgivning i udbud.

Mødrehjælpen hilser strategiens fokus på at øge støtten til kvinderne i perioden efter et krisecenterophold velkomment. Det er Mødrehjælpens erfaringer fra programmet 'Ud af voldens skygge', at det er afgørende for kvinderne i denne fase at have en tryk relation og netværk, som de her har i Mødrehjælpen. En fordel ved, at dette arbejde

foregår i en frivillig organisation, er blandt andet, at indsatsen foregår uden for myndighedsregi, hvilket kan være med til at skabe en tryk og tillidsbaseret ramme for kvinden og børnene. Også her kan socialforvaltningen med fordel samarbejde med frivillige organisationer med erfaring med dette arbejde.

Strategiens entydige fokus på samarbejde med frivillige organisationer om tidlig støtte til kvinder med anden etnisk baggrund bør derfor udvides til at gælde tidlig støtte og efterværn til alle voldsramte kvinder og børn.

Fokusområde 2: Bedre myndighedsarbejde

Mødrehjælpen finder det positivt, at socialforvaltningen har fokus på at sikre bedre koordination samt opkvalificering af medarbejdere til at blive bedre i stand til at identificere voldsudsatte familier. Mødrehjælpen bidrager her gerne med erfaringer fra vores programmer på eksempelvis de foreslåede temadage.

Det er dog bekymrende, at statsforvaltningen ikke er nævnt som samarbejdsmyndighed. Statsforvaltningen er en meget central myndighed for voldsudsatte kvinder med børn i forhold til at forebygge og stabilisere kvindernes og børnenes situation og sikkerhed. Det er Mødrehjælpens erfaring, at samarbejdet her er et centralt element for at sikre, at kvinder og børn kan profiteres af den behandling og indsats, de indgår i, herunder for at kunne skabe tryk for sig selv og børnene i hverdagen. Det er derfor bemærkelsesværdigt, at samarbejdet med statsforvaltningen ikke nævnes som en del af et bedre myndighedsarbejde eller som en central aktør i helhedsindsatsen for familien.

Fokusområde 4: Børn på krisecentre

Børn i voldsudsatte og kriseramte familier udgør en meget sårbar målgruppe. 60 % af de børn, der har oplevet vold, har psykosociale problemer. I kriseramte familier, hvor volden ikke er konstateret, har børnene samme reaktionsmønstre, og Mødrehjælpen finder det derfor hensigtsmæssigt, at socialforvaltningen ønsker at fremsætte budgetønske til Budget 2015 med henblik på, at disse børn, som i dag ikke har ret til psykologhjælp, kan tilbydes dette.

Det er ligeledes positivt, at socialforvaltningen ønsker at styrke samarbejdet med Børne- og ungeforvaltningen med henblik på at styrke fokus på børn, der lever i egen bolig i familier med vold. Her vil et tæt samarbejde med frivillige organisationer dog også kunne anbefales, da organisationer som Mødrehjælpen har en række indsatser for voldsudsatte kvinder og børn, der lever i egen bolig.

Tværgående fokusområde: En mere vidensbaseret udvikling og praksis

Mødrehjælpen har i en længere årrække arbejdet evidensbaseret på baggrund af løbende progressionsmålinger i vores programmer og indsatser. Mødrehjælpen bidrager gerne med sine erfaringer om området og indsatsen, herunder med evidensbaseret viden om, hvilke tidlige indsatser og indsatser i et efterværn, der kan dokumentere effekt.

Høringssvar til strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere 2014 – 2017

Kære Stelle Dyrberg,

Vi har med stor interesse læst København Kommunes udkast til strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere.

Joan-Søstrene har i frivilligt regi rådgivet kvinder, der har været udsat for sexualiseret vold i over 35 år, herunder kvinder som er eller har været udsat for parforholdsvold. På grundlag af vores erfaringer i rådgivningen, forsøger vi efter bedste evne at formulere forslag til forbedring af retsstillingen og de sociale vilkår, der er for kvinder, der har været udsat for overgreb. Joan-Søstrene har altid forstået seksuelle overgreb som et samfundsanliggende, og vi mener at der som en selvfølge burde være adgang til relevant og tilstrækkelig hjælp, som tager udgangspunkt i kvindens situation. På den baggrund er det foreliggende udkast til en strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere et velkomment og meget relevant initiativ.

Kommunal åben, anonym rådgivning om vold

Vi ser den kommunale rådgivning som et stort meget potentiale i forhold til at forebygge vold mod kvinder i parforhold. Tænk hvis københavnske kvinder kunne henvende sig til kommunen og få relevant og professionel rådgivning, hvis man var så uheldig at blive udsat for vold i parforhold. Hvis man for eksempel kunne henvende sig, og for det første - og meget vigtige - møde omsorg nok til at klare sig og se den krise i øjnene, der meget ofte følger med. Finde ud af, om det er noget man kan klare selv, eller om der er brug for yderligere hjælp, og endelig få oplyst, hvor denne hjælp eventuelt måtte findes, og hvordan man skal forholde sig i den forbindelse. Det er væsentligt at rådgivningen er anonym, da det er et punkt mange rådsøgende kvinder ligger vægt på, og det er selvfølgelig også væsentligt, at der er findes relevante og tilgængelige hjælpemuligheder. Vi noterer os, at aktiviteten ikke er finansieret, hvilket er bekymrende i forhold til aktivitetens effekt.

Bortvisning af voldsudøver / midlertidig botilbud til voldsudøvende mænd

Vi følger med interesse bortvisningsloven, og har noteret os, at den foreløbigt kun i begrænset omfang bliver anvendt i politiets praksis. Det er vores opfattelse, at det primært skyldes at bortvisningsloven blev indført som en discountmodel i Danmark, hvor politiets hjemmel til bortvisning blev vedtaget, mens det ikke var tilfældet for de sociale støtte foranstaltninger, der følger med for eksempel i Østrig, hvorfra der er hentet inspiration til modellen. Et styrket og udvidet samarbejde med politiet om bortvisningsloven kunne muligvis forbedre situationen, især hvis der samtidig afsættes ressourcer til området, med henblik på at sikre at bortvisningsloven får den tilsigtede effekt og anvendelse i praksis. Vi noterer os at aktiviteten ikke er finansieret, hvilket er bekymrende i forhold til aktivitetens effekt. Vi vil dog følge initiativet tæt og håber at vi kan få den udbredt på landsplan, idet vi er af den overbevisning, at politiets manglende muligheder for at henvise den bortviste person til et relevant tilbud, er en tungtvæjende grund til at bortvisningsmuligheden ikke benyttes i den udstrækning, der er brug for.

Udvidelse af familierådgivningen til at omfatte kvinder uden børn

Det er en god beslutning, idet de skadelige effekter for kvinden i forbindelse med parforholdsvold kan være ligeså alvorlige, uanset om der er børn i forholdet eller ej.

Psykolottilbud til kvinder, der har været udsat for parforholdsvold

Vi har bemærket, en nedgang i antallet af kvinder, der flytter tilbage til en voldudøver, efter ophold på et krisecenter, og at det ifølge Socialstyrelsen formentlig hænger sammen med forbedret adgang til psykologsamtaler for kvinder på krisecenter og et styrket kommunalt efterværn ved udflytning fra krisecentrene. Det er en god udvikling som kan begrænse risiko for eventuelt senere vold. Det er vigtigt, at tilbuddet gælder kvinder både med og uden børn, og at der er tale om en bred rådgivning i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen mm. Hvis hovedformålet er at forebygge behov for et ophold på krisecenter, kunne man ønske sig at tilbuddet også på sigt kom til at gælde for kvinder udsat for parforholdsvold, inden behov for at flytte på krisecenter er opstået.

Afslutningsvis vil vi ikke undlade at henlede opmærksomheden på den manglende hjælp til kvinder udsat for voldtægt. I dag er der ikke mange tilbud til disse kvinder, idet voldtægtsmodtagelsen på landets centre for

sexuelt misbrugte på hospitalerne alene omfatter tilbud til de akutte ofre, det vil sige at voldtægten skal være foregået inden for de seneste 72 timer, hvis der skal opnås hjælp i dette regi. Vi oplever desværre rigtig mange kvinder, der kommer måneder og år efter overgrebet, kvinder der har svært ved at få en dagligdag til at fungere, der er ikke noget professionelt tilbud til disse kvinder, hvilket er en klar mangel.

Vi håber at vores bidrag kan være nyttige i den videre proces med strategien, og vi vil naturligvis gerne deltage i det videre arbejde i det omfang det kunne være nyttigt.

Mange hilsner,

Joan-Søstrene

København den 16. september 2013

Høringssvar til Socialforvaltningen i Københavns Kommunes strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere 2014 – 2017

Vi vil i Dialog mod Vold gerne begynde med at ønske jer tillykke med udkastet til strategien for kommunens voldsramte kvinde og kriseramte borgere. En strategi, der forhåbentlig kommer til at resultere i bedre forebyggelse og skabe gode sammenhængende tilbud, der sikrer at borgeren får den rette hjælp på det rette tidspunkt – udført af den rette person.

Vi har med stor interesse læst udkastet igennem og har forskellige kommentarer, som forhåbentlig vil kunne være med til at inspirere og kvalificere den endelig strategi. Vores kommentarer knytter sig primært til, hvordan man gennem et øget samarbejde og en reelt behovsdækkende behandlingskapacitet, vil kunne styrke den tidlige indsats, så volden ikke udvikler sig yderligere. Eller, så man undgår at volden vender tilbage i de familier, hvor den voldsudsatte ønsker at flytte tilbage til voldsudøveren eller etablere parforholdet igen på anden vis.

Kommentar 1 (side 13) til: Samarbejdet med Østjyllands Politi

Til orientering: Det omtalte interventionsprojekt med Østjyllands Politikreds om tidlig opsporing går rigtig godt. Med politiets indsats, er det lykkedes os at få skabt en god kontakt til voldsudøveren/parret, så de sammen, og hver især, støttes og fastholdes i at erkende voldens eksistens og negative konsekvenser – ikke mindst for børnene – og tilbydes relevant behandling.

Det helt tætte samarbejde mellem politi, LOKK (i form af to kvindekrisecentre) og Dialog mod Vold har betydet, at projektet allerede i august i år - efter kun otte måneder - har haft kontakt med det antal par, man havde forventet på et helt år. 80 % af de involverede par har børn, hvoraf hovedparten har fælles forældremyndighed. I alt 60 % af parrene bor sammen og er i et aktivt parforhold med hinanden.

Projektet er to årigt og evalueres af Socialstyrelsen ultimo 2014. Hvis projektet leverer de forventede positive resultater, hvilket alt tyder på, er tanken at tilbuddet skal implementeres i samtlige politikredse i Danmark.

Vi vil anbefale Københavns Kommune, at man allerede nu på det foreliggende grundlag, iværksætter et tilsvarende samarbejde med de relevante aktører i kommunen herunder Den Sociale Døgnvagt. Den Sociale Døgnvagt har for nyligt netop haft indbudt Dialog mod Vold til en dialog om, hvordan man bedst får brugt bortvisningsloven og hurtigt får iværksat behandling af voldsudøveren.

DIALOG MOD VOLD ASKOVFONDEN

Kommentar 2a (side 13) til: Om Forsøget med behandlingstilbud til voldsudøveren

Til orientering: Når der henvises til behandlingstilbuddet bliver både voldsudøveren samt partner og børn tilbudt behandling. Samtidig etableres der et tæt samarbejde mellem Dialog mod Vold og det konkrete børnefamiliecenter, så vi sikrer en sammenhængende og målrettet indsats.

Status er at de ti behandlingsforløb for 2013 på nuværende tidspunkt er brugt. Og det til trods for at de henvisende instanser kun lige er blevet opmærksomme på ordningen. Der er i øjeblikket ved at blive indgået en forlængelse af aftalen med tilsvarende i alt ti behandlingsforløb. Det er vores klare overbevisning at det reelle behov for behandlingspladser er langt større. Mange familier ønsker at stoppe volden uden nødvendigvis at splitte familien og fraflytte bopælen. Omkring halvdelen af klienterne i Dialog mod Vold lever fortsat sammen som par/familier og har ved hjælp af den pågående behandling allerede fået stoppet volden.

Der er derudover mange par, der har brug for hjælp i forhold til at samarbejde om fælles børn efter et brud forårsaget af vold. Vi oplever desværre ofte, at kontakten til fædrene (som ofte er voldsudøverne) tabes undervejs. Det betyder, faren i familien ikke støttes og fastholdes i at erkende voldens eksistens og negative konsekvenser – ikke mindst for børnene – og ikke bliver tilbudt relevant voldsbehandling til at få stoppet volden.

Kommentar 2b (side 13 og side 20) til: "Forsøget med behandlingstilbud til voldsudøveren" og "Styrke den faglige ekspertise om partnervold og kriseramte borgere"

En central del af netop nævnte forsøg/samarbejde har rettet sig mod at kompetenceudvikle/ styrke den faglige ekspertise om partnervold, som nævnes som centralt under strategien 2. fokusområde - om styrkelsen af myndighedsarbejdet – side 20.

Der er i Dialog mod Vold blevet afholdt en række temadage for fagpersoner. Målet med dette har været at støtte fagpersonernes indsats i mødet med vold, så de lærer at identificere og italesætte voldsproblematikker med familien og motivere til behandling af voldsudøveren. Kursisterne har givet udtryk for et endog meget stort udbytte af temadagene.

Dialog mod Vold mener, at denne kompetenceudvikling af fagpersonalet er en helt afgørende aktivitet ift. at nå strategiens mål med både at øge kvaliteten og styrke den økonomiske styring – jf. modellen på side 6. Øget uddannelse af det personale, der møder borgerne, er en forudsætning for at reelt at kunne lave en tidlig opsporing. En opsporing, som skal bruges til at sætte en ambulant behandling i værk og hurtigt stoppe den aktuelle vold og dermed forbygge at volden og situationen udvikler sig yderligere. På den måde vil borgeren i mange tilfælde kunne blive i sin egen bolig.

Kommentar 3 (side 20) til: Styrket indsats på Socialcenter København

I forbindelse med sagsbehandlerens afklaringsarbejde omkring bolig efter afslutning af krisecenterophold foreslås følgende: Får man kendskab til, at en kvinde ønsker at flytte tilbage til voldsudøveren eller etablere parforholdet igen på anden vis, henvises der til behandlingsforløb i Dialog mod Vold – eller anden ambulant

DIALOG MOD VOLD ASKOVFONDEN

behandlingstilbud - med det formål at støtte parret i at undgå vold fremover. Evt. i samarbejde med krisecentret i overgangsfasen til udflytningen.

Kommentar 4 (side 27) til: Krisecenterpladser til mænd udsat for partnervold

Der er korrekt at 20% af de voldsudøvende klienter i 2012, der modtog behandling i Dialog mod Vold var kvinder. Størstedelen af denne gruppe var i behandling for vold mod en partner og en mindre del for vold mod deres børn. Vi har i Dialog mod Vold en voksende erfaring med behandling af kvindelige voldsudøvere og deres partnere. Og vi glædes over, at man i strategien har øje for, hvordan det at hjælpe en mand/et par, hvor det er manden, der er udsat for vold kræver metodeudvikling, da nuværende metoder bærer præg af at et fokus på kvinden som udsat.

Vi vil tilsvarende rette opmærksomheden på vigtigheden af, at sagsbehandlerne, der i forbindelse med afklaringsarbejde omkring bolig efter afslutning på et mandekrisecenter får kendskab til, at manden ønsker at flytte tilbage til voldsudøveren eller etablere parforholdet igen på anden vis, skal henvise til et behandlingsforløb i Dialog mod Vold – eller anden ambulant behandlingstilbud. Selvfølgelig med samme formål som tidligere nævnt; at støtte parret i at undgå vold fremover. Evt. i samarbejde med mandekrisecentret i overgangsfasen til udflytningen.

Kommentar 5 (side 40) til: Inspiration fra vidensbaseret metode fra børneområdet

Når der på børneområdet arbejdes med metoden: "Signs of Safety" har Dialog mod Vold allerede gode erfaringer med at være inddraget i netværksmøderne samt samarbejde omkring de konkrete mål, der stilles op for at skabe sikkerhed for børnene i familien. Det glæder os derfor at se, at punktet omkring "Signs of Safety" specifikt nævnes.

Vi vil anbefale at der sættes yderligere fokus på dette – bl.a. ved at iværksætte en erfaringsopsamling og udvikling af vores samarbejde. Dels, når det gælder familier, der bliver sammen efter vold. Men også, når formålet er at sikre børnenes trivsel i forbindelse med et brud mellem forældrene efter vold.

Mangler ved udkastet og dermed forslag til tilføjelser

Kærestevold

Der mangler et afsnit om kærestevold i strategiudkastet - altså den vold, der opstår i de helt unge parforhold. Ud fra de landsdækkende tal må det skønnes at omkring hver 10. unge kvinde og hver 20. unge mand i København udsættes for kærestevold. Denne unge målgruppe har behov for målrettet hjælp, så de kan få stoppet volden inden de etablerer sig og stifter familie og dermed lader voldsmønsteret gå i arv til næste den nye generation.

Vores tal viser, at 80 % af voldsudøverne selv har oplevet eller overværet vold i barndommen og flere end 60 % af dem, der som voksne har været voldelig overfor deres partner, begyndte allerede at udøve

DIALOG MOD VOLD ASKOVFONDEN

partnervold som unge. Nye forskning, som endnu ikke er offentliggjort, dokumenterer snart, at jo tidligere i livet voldsmønsteret begynder, jo større er risikoen for, at personen vil udvikle et langvarigt voldsmønster. Volden går altså ikke i sig selv i takt med at personen ellers modnes og fx får flere erfaringer med at være i et parforhold. Forskningen viser desuden, at der er en sammenhæng mellem tidlig voldsdebutalder og sværhedsgraden af den vold, der udøves. Et fund, der understøtter teorien om 'Voldsspiralen' – altså det forhold, at vold i nære relationer ubehandlet ofte vil tage til i styrke og hyppighed over tid.

Vold er en tillært adfærd, som er mulig at bryde gennem målrettet og specialiseret behandling, hvorfor man skal få de unge voldsudøvere i behandling så hurtigt som overhovedet muligt. Så de undgår at gå fra at være et uskyldigt offer som barn til at blive et skyldigt offer som ung. Vi finder derfor, at strategien særskilt bør nævne indsatsen mod kærestevold.

Vold mod børn i hjemmet/opdragelsesvold

Forslaget indeholder ingen tiltag i forhold til vold mod børn i hjemmet/ opdragelsesvold. Altså vold rettet mod børn udøvet af enten deres egne forældre eller andre mennesker, de står i en nær relation til. Vold mod børn i hjemmet/opdragelsesvold og vold mellem familiens voksne, optræder nogen gange, men ikke altid, i sammenhæng med hinanden. I forhold til de to former for vold er der både fællestræk, men samtidig også store forskelle i karakter og mønster. Lige som der rent behandlingsmæssigt er tilsvarende ligheder og forskelligheder ift. relevant valg af intervention og metode.

Hvorom alting er, er det vigtigt altid at være opmærksom på begge former for vold i de familier, hvor der er kendskab til eller mistanke om vold. Vi finder det er en mangel, at strategier generelt ikke kommer ind på vold mod børn i hjemmet/opdragelsesvold. Da vi i Dialog mod Vold desuden får vi tiltagende flere og flere henvendelser fra bl.a. sagsbehandlere, der søger hjælp/behandling til borgere, der udøver vold mod deres børn, mener vi, at der yderligere er behov for et specifikt fokus på opdragelsesvold i strategien.

Vi vil på baggrund af ovenstående foreslå, at man i strategien gør behandlingen af vold mod børn i hjemmet/opdragelsesvold til et fokusområde, som Københavns Kommune og Dialog mod Vold evt. i et tæt samarbejde kan udvikle relevante og effektive behandlingsmetoder i forhold til.

Vi håber, vi med dette høringssvar kan være med til at kvalificere det flotte udkast til en strategi og vil selvfølgelig gerne deltage i et evt. møde og uddybe og drøfte nogle af kommentarerne.

Bedste hilsner
Rikke Høgsted
Direktør i Dialog mod Vold
Telefon: +45 3530 1717
Direkte: +45 2165 0699
E-mail: rh@dialogmodvold.dk
Web: www.dialogmodvold.dk

Socialforvaltningen
Mål- og rammekontoret for Voksne
Bernstorffsgade 17, 4.sal
1592 København V

Att. Stella Dyrberg

16. september 2013

1. INDLEDNING

Røde Kors Hovedstaden takker for den fremsende høring af Socialforvaltningens strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere 2014-2017.

Røde Kors Hovedstaden har erfaring med efterværn i samarbejde med flere krisecentre i kommunen og vi hilser en strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere velkomment.

Vi har både generelle og specifikke bemærkninger til høringssvaret og har kun forholdt os til den del af strategien som berører vores arbejde.

Vores bemærkninger vedrører fokusområderne:

Tidlig indsats og styrket efterværn

bedre myndighedsarbejde samt det tværgående fokusområde: En mere vidensbaseret udvikling og praksis.

2. RØDE KORS HOVEDSTADENS GENERELLE BEMÆRKNINGER

At kvinder bliver udsat for vold af deres partner, at kvinderne i lang tid håber på, at partneren bliver "god igen", jf. LOKK's voldsspiral, og at børnene i hele dette forløb bliver ofre, mærkede for livet, er alene noget, man på dette område, gennem omfattende *investering* i en gedigen, tidlig og forebyggende indsats kan have mulighed for at ændre udviklingen på området på, og dermed reducere udgifterne.

Selvhenviderprincippet, der omtales allerede i Introduktionen ("Det er blandt andet selvhenviderprincippet, der begrænser mulighederne for at styre udgifterne på området." (side 5)) – som betyder, at en kvinde ikke først skal henvende sig til sin kommune og godkendes (visiteres) til et ophold på et krisecenter – er alfa og omega for, at mange kvinder overhovedet når til at forlade en voldelig partner. Kommunens realisering af strategien må derfor ikke føre til et krav om kommunal visitation til krisecenter.

Derimod vil en investering, som muliggør at "københavnske borgere med særlige behov ... sikres en god og tidssvarende bolig" (side 6), kunne "bidrage til at reducere de økonomiske udfordringer" (side 7) ved voldsramte kvinders ophold på krisecenter.

3. RØDE KORS HOVEDSTADENS SPECIFIKKE KOMMENTARER

Fokusområde 1: Tidlig indsats og styrket efterværn

Åben anonym rådgivning fremhæves som aktivitet i f.t. målet om, at færre voldsramte kvinder får behov for et krisecenterophold (side 12). Det nævnes flere gange, at den åbne anonyme rådgivning skal kunne bidrage til, at den voldsramte kvinde ikke nødvendigvis skal have ophold på et krisecenter. Det er i denne sammenhæng vigtigt at forstå, at det i mange tilfælde først er efter gentagne ophold på et krisecenter, og samtaler med et personale, som kvinden efterhånden kender godt og har tillid til, at en kvinde får styrke til at forlade den voldelige partner. Samtaler over lang tid med personer, kvinden har tillid til, substans og kontinuitet i samtalerne har afgørende betydning. Derfor kan åben anonym rådgivning som aktivitet ikke stå alene, hvis socialforvaltningen vil forebygge ophold på krisecenter.

Det vil være helt nødvendigt, at kvinden tilbydes et samtaleforløb med en psykolog, for at hun kan erkende og bearbejde de faktorer, der fastholder hende i et voldeligt samliv. – Psykologsamtaler til kvinden er ikke nævnt noget sted i strategiplanen.

Åben anonym rådgivning om kvindens retsstilling er en opgave organisationer har påtaget sig, f.eks. Mødrehjælpen, LOKK, Københavns retshjælp, Indvandrer Kvindecenret, Settlementet på Vesterbro etc.

Samarbejde med frivillige organisationer om tidlig støtte til kvinder med anden etnisk baggrund nævnes som aktivitet (side 13), og det er afgjort en god idé.

I omtalen af aktiviteten nævnes, at der er en overrepræsentation på krisecentre af kvinder med etnisk minoritetsbaggrund. Det er korrekt. Tal fra LOKK siger, at 46 % af beboerne på krisecentrene er kvinder med anden etnisk baggrund end dansk. Men det er værd at bemærke, at LOKK's tal også viser, at af disse 46 % har halvdelen – 50 % – en etnisk dansk partner. 75 % af de voldsudøvere, hvis kvindelige partner søger tilflugt på et krisecenter, er altså etnisk danske mænd.

Derfor er aktiviteten Bortvisning af voldsudøver fra hjemmet/midlertidigt bo- og behandlingstilbud til voldsudøvende (danske) mænd (side 13) også et væsentligt element i en tidlig forebyggende indsats. Samarbejdet med politiet har stor betydning i denne sammenhæng, jf. nedenfor.

Det anføres, at "volden fører til, at mange kvinder isolerer sig og mister kontakten til deres familie og venner" og at tiden efter krisecentret derfor er meget sårbar (side 16). Den kommunale familierådgivning er i denne sammenhæng en væsentlig indsats, der kan støtte en voldsramt kvinde i at få styr på sit liv igen efter et brud med den voldelige partner. Men rådgivningen har begrænsede ressourcer og har også vanskeligt ved – med myndighedsrollen som udgangspunkt – at støtte kvinden i at opbygge et nyt socialt netværk.

I denne sammenhæng er et styrket samarbejde med frivillige organisationer, som flere krisecentre i København og Mødrehjælpen har det, en oplagt mulighed (side 17). FX vil Røde Kors Hovedstadens Kvindenetværk være en mulig samarbejdspartner for den kommunale familierådgivning, til – på frivillig basis – at yde medmenneskelig støtte gennem hjælp til selvhjælp og til at udbygge kvindernes sociale netværk.

Fokusområde 2: Bedre myndighedsarbejde

Det anføres i indledningen til dette fokusområde, at volds- og kriseramte kvinder er "præget af komplekse sociale vanskeligheder, og kan være i kontakt med myndighedspersoner fra flere af Socialforvaltningens myndighedscentre." Og der oplystes 4-5 forskellige myndighedsenheder i Københavns Kommune, en volds- og kriseramt kvinde (med børn) kan være i kontakt med (side 18). En styrket indsats på Socialcenter København, som kræver tilførsel af flere sagsbehandlere, nævnes som aktivitet for at yde et bedre, koordineret myndighedsarbejde.

Heroverfor kan omtales erfaringer fra Norge, hvor man i flere kommuner har konstateret, at det er et faresignal i sig selv, hvis en enlig kvinde med børn har sag hos mere end to myndighedsenheder i kommunen. For at forebygge en sociale deroute har man derfor prioriteret at indsætte en koordinerende sagsbehandler, så snart man konstaterede, at en enlig mor havde sag to steder eller

flere. I Kongsberg Kommune er de koordinerende sagsbehandlere således organiseret under kommunaldirektørens sekretariat, for at understrege, hvor højt prioriteret den koordinerende indsatsen er, samt at den ikke skulle underlægges én bestemt forvaltnings eller myndighedsenheds "logik". – Denne model kunne strategiarbejdet måske også kunne inspireres af. Børnefamiliecentrets indsats nævnes. Men allerede under Fokusområde 1 er det fremhævet, at *"Børn, der vokser op i hjem præget af vold, bliver nemlig alt for ofte selv voldsudøvere som voksne."* (side 11) Dette bekræftes af al faglitteratur på området.

Derfor er det vigtigt – endnu før man taler om åben, anonym rådgivning – at have fokus på de professionsgrupper, der tidligt kommer i kontakt også med børn, der vokser op i hjem præget af vold: Sundhedsplejersker, dagplejere og pædagoger i dagtilbud og lærere i skolen. Disse professionsgrupper kan sættes væsentlig bedre i spil i forhold til at tale med barnets omsorgspersoner – her: moderen – om forholdene i hjemmet og relationen mellem moderen og hendes partner, og skabe en ikke-fordømmende, tillidsfuld relation med moderen, som gør, at hun tør stole på en henvisning til relevant rådgivning og myndighed.

En anden professionsgruppe, der i høj grad har mulighed for at bidrage til tidlig, relevant rådgivning og myndighed er familielegen, som følger barnet indtil skolealderen. Familielegen er samtidig den instans, som voldsramte kvinder erfaringsmæssigt henvender sig til først af alle, for at få hjælp, uanset at hun ofte angiver andre problemer end vold i hjemmet som årsag til sine symptomer, fx hovedpine, kropslige smerter, depression. Familieleger skal kunne spotte voldens fremtrædelsesformer hos den voldsramte kvinde og hendes børn og kunne spørge ind til problemernes karakter og henvise til relevant rådgivning og myndighed. – (Familie)læger er ikke nævnt i strategiplanen.

Samarbejdet mellem socialforvaltningen og det lokale politi er også centralt for den tidlige, forebyggende indsats. Ofte bliver politiet tilkaldt til husspektakler, uden at det resulterer i at den voldelige mand bortvises fra hjemmet eller at der sker underretning til socialforvaltningen, når der er børn i hjemmet. Et systematisk samarbejde mellem socialforvaltning og politi vil være et effektivt element i den opsporende indsats og grundlag for en tidlig, forebyggende indsats.

Endelig omtales Socialcentrets indsats på boligområdet. Det er i denne sammenhæng væsentligt at fremhæve, at en voldsramt kvinde skal have tilbudt en bolig, der – som udgangspunkt – ligger langt fra den voldelige partners bolig, da hun – og børnene – ellers i sin daglige færden bliver opsøgt og intimideret af den tidligere partner, hvilket i sig selv bidrager til kvindens – og børnenes – fortsatte isolation fra familie og venner og et socialt netværk i det hele taget. – Den voldelige partners "stalking" af den voldsramte kvinde er i forvejen et meget stort problem, og bør ikke understøttes ved den nye boligplacering.

Det tværgående fokusområde: En mere vidensbaseret udvikling og praksis

Der udkommer heldigvis mere og mere såvel undersøgelsesrapporter som anden faglitteratur på området. En af de store undersøgelsesrapporter, der er publiceret inden for de sidste to år, er Danneskiold-Samsøe, Mørck og Wagner Sørensens: *"Familien betyder alt"*. Vold mod kvinder i etniske minoritetsfamilier, udgivet på Frydenlund i 2011.

Med venlig hilsen

Pernille Scheel
Sekretariatsleder

Kirsten Windekilde
Aktivitetsleder, Kvindenetværket

Socialforvaltningen
Mt09@sof.kk.dk

17-09-2013

Høringssvar om Socialforvaltningens strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere 2014- 2017

LFS kan tilslutte sig de fremlagte fokusområder for strategien, som vi har et par bemærkninger til, der følger efter nedenstående mere overordnede bemærkninger.

Overordnet set finder vi, at strategiplanen mangler at sætte ordentlig fokus på borgerinddragelsen. Herved henvises til tillidsdagsordenens fokus på borgerne, og inddragelse af dem såvel i udviklingen af de konkrete tilbud (f.eks. via innovative processer), samt i tilrettelæggelse af den konkrete indsats for dem selv. Vi finder, at det vil være i tråd med de politiske beslutninger om indførelse af tillidsdagsordenen, at netop borgerinddragelsen fremhæves som et fokuspunkt.

Vi finder ligeledes, med henvisning til tillidsdagsordenens fokus på at styrke fokus på udvikling af kerneydelserne – her støtte og hjælp til voldsramte kvinder og kriseramte familier, at der er et udtalt behov for at tilføjer området flere ressourcer, specielt på de kommunale udførende centre. Vi forstår at dette ikke har været muligt ved budget 14, og skal derfor opfordre til at forvaltningen, inden for egne rammer, finder midler til en opnormering på de kommunale krisecentre.

Vi finder dog også, at den særlige konstruktion, hvor 2 myndighedscentre er inde over de konkrete forløb, ikke virker særlig hensigtsmæssig. Vi har således svært ved at se, hvorledes en styrkelse af myndighedsarbejdet skal finde sted, uden at mange flere ressourcer skal bruges til koordinering de forskellige instanser imellem, hvilket for os at se, ikke virker som en optimal anvendelse af ressourcerne. Vi vil derfor opfordre til, at organiseringen af myndighedsarbejdet, undersøges nærmere i den kommende periode, med henblik på at etablerer løsninger, der sikre et mere entydigt ansvar for myndighedsudøvelsen.

Tidlig indsats og styrket efterværn

LFS kan tilslutte sig de fremlagte forslag. Vi skal dog pege på, at der i forhold til børnene, er behov for at sikre en større kontinuitet i deres hverdag. Specielt i forhold til flytninger inden for kommunens grænser, bør der etableres ordninger, der sikre kontinuitet i deres liv. Alt for mange skift af myndighedspersoner gr. flytninger, samt skift af sagsbehandlere grundet flow i medarbejderkredsen, skaber ”huller” i indsatsen. Der bør kikkес nærmere på dette problem.

Bedre myndighedsarbejde

Som nævnt tidligere, er det vores opfattelse, at den delte myndighedsvaretagelse, dels kan være med til at forplumre hvem der skal gøre hvad, og indebærer et større ressourceforbrug på koordinering myndighedscentrene og krisecentrene imellem.

Åbningstider: Mandag kl. 10.00-14.00 • Tirsdag kl. 10.00-14.00 • Onsdag lukket • Torsdag kl. 13.00-18.00 • Fredag kl. 10.00-14.00

Tilsluttet FOA - Fag og Arbejde & FOA A-kasse

Vi skal opfordre til, at der kikkes nærmere på konstruktionen, som vi ikke finder optimal, hverken for medarbejderne eller borgerne.

Målrettet indsats på krisecentrene

Som tidligere nævnt, er vi helt enig i behovet for at styrke kvaliteten på de kommunale tilbud, dels i forhold til normeringen, men også i forhold til de bygningsmæssige forhold m.v.. Det er dog også afgørende for styrkelsen af kvaliteten i disse tilbud, at der bliver etableret et styrket samarbejde med myndighedsdelen.

Børn på krisecentre

Ud over de nævnte punkter, er det vores opfattelse, at den indsats der er bundet op på BFCK ofte bliver etableret meget sent i forløbene på krisecentrene. Disse børn er jo meget sårbare, og krisecentrene har pt. ikke tilstrækkelige ressourcer til at tage sig af dem. Det er ligeledes myndighedscenteret, der har ansvaret for at der bliver fulgt op i forhold til daginstitutioner, skole m.v..

Økonomisk balance og budgetoverholdelse

Det må ikke være økonomiske incitamenter der afgør hvilke krisecentre kvinderne eller de kriseramte familier vælger. Der må findes en løsning herpå.

I forhold til ønsket om at etablere et hurtige flow – er det vores generelle opfattelse, at kvinderne/familierne bør være mindst mulig tid på centrene. Der er dog nogle kvinder/familier, der har brug for – også et års ophold, for at kunne vende tilbage til en ny bolig. Økonomien/eller strategiplanen, må således ikke overtrumfe et konkret behov om et længere varende ophold på et krisecenter.

En mere vidensbaseret udvikling og praksis

LFS er generelt skeptisk overfor, hvilken læring forandringskompasset, akkreditering, VUM og CSC-S kan bibringe de enkelte krisecentre. Vi er dog fuldt ud opmærksom på, at der er behov for vidensdeling med de øvrige dele af forvaltningen. Der kan helt sikkert findes inspiration mange steder.

Vi skal dog også pege på – som vi gjorde indledningsvis, at inddragelse af borgerne i at finde nye veje at gå, f.eks. via innovationsprojekter, koblet sammen med medarbejdernes viden og kompetencer, for os at se, kan være en mere farbar vej at gå.

Med venlig hilsen

Helle Haslund og Niels Bang Andersen
LFS

Københavns Politi
Ledelsessekretariatet
Politigården, 1567 København V
Tlf. 35212005 - Fax 35210058

Journalnr.: 0100-10162-00189-13
Dato: 16. september 2013
Sagsbehandler: 13244

Københavns Kommune
Socialforvaltningen
Mål- og Rammekontoret for Voksne
Bernstorffsgade 17, 4.
1592 København V

att. Stella Dyrberg

Modtaget
20 SEP. 2013
Socialforvaltningen, MFR-Voksne
Bernstorffsgade 17, 4. sal
1592 København V

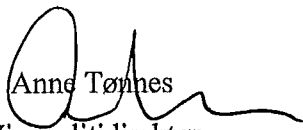
Ved e-mail af 19. august 2013 har De anmodet Københavns Politi om bemærkninger til Københavns Kommunes Socialforvaltnings udkast til en strategi for voldsramte kvinder og kriseramte borgere i 2014-2017.

Det fremgår af høringsbrevet, at der ikke tidligere har været udarbejdet en sådan strategi, og at formålet med strategien er at angive retningen for området og sikre, at der er sammenhæng mellem det daglige arbejde i forvaltningen og de politiske prioriteringer for området. Strategien er derfor blevet udviklet i et bredt samarbejde med medarbejdere og gennem dialog med parter på området.

Københavns Politi har gennemgået det fremsendte udkast. Politiets rolle i forhold til den omhandlede problemstilling ses alene at være sporadisk omtalt i strategien, dog er politiets mulighed for bortvisning af en voldsudøver fra eget hjem omtalt side 12-13.

Københavns Politi finder det positivt, at der udarbejdes en strategi på området, og har ingen bemærkninger til det modtagne udkast.

Med venlig hilsen

Anne Tønnes
Vicepolitidirektør